

Pod hvězdami

Reflektory se pomalu rozsvěcují a sál se zahaluje do tlumeného světla, které připomíná noční oblohu posetou hvězdami. Náš večer POD HVĚZDAMI začíná. Kolem mě jsou slavnostně oblečení spolužáci, v pozadí zní hudba a ve vzduchu se mísí vůně parfémů s lehkou nervozitou a mně je už v tuto chvíli jasné, že nás čeká výjimečný večer.

Jako první patří parket hvězdám. Jejich stříbrné šaty se ve světle reflektorů třpytí a při každém pohybu připomínají skutečné hvězdy. Tančí s lehkostí a elegancí a celý sál sleduje jejich vystoupení se zatajeným dechem. Atmosféra je klidná, téměř pohádková a dokonce nás naladí na to, co má teprve přijít.

Po jejich vystoupení se parket znovu promění. Do sálu vstupujeme my a bílé šaty přinášejí nový kontrast a pocit čistoty a slavnosti. Stříbrný lesk hvězd postupně ustupuje jemné bílé barvě, která celý tanec doplňuje. S prvními tóny hudby počáteční nervozita pomalu ustupuje. Kroky do sebe zapadají, pohyby jsou jistější a já si uvědomuju, že si daný moment užívám.

Pohledy publika, šepot a světla odrážející se od šatů vytvářejí nezapomenutelnou atmosféru. Dřevěná podlaha pod našimi kroky tiše vrže a hudba nás vede přesně tam, kam má. Když polonéza končí, sál se rozezní potleskem a mně se uleví. Úleva se mísila s pocitem hrdosti - zvládli jsme to. Večer pokračoval představením tanečnicků a dalšími tanci, jako jsou mazurka a romantický waltz. Po nás měli vystoupení gymnastky. Jejich úžasné pohyby všem vyrazily dech. Když se však blížila brzká půlnoc, napětí v sále znovu vzrostlo. Přichází největší zábava večera, a to půlnoční překvapení na téma hvězdy devadesátých let. Jako první se představují Spice Girls, po nich nastupuje Tereza Pergnerová přivolávající šílence skupinu Lunetic. Následuje energická Macarena, poté vystoupení skupiny Kabát, Karla Gotta, Heleny Vondráčkové, Backstreet Boys a mumu... mumu... MUMULAND. Celé vystoupení jsme zakončili mašinkou s písničkou pro naše třídní Janu a Jitku

A to byl náš večer POD HVĚZDAMI.

Veronika Čevelová

Střípky z plesu Pod hvězdami aneb Z emocí a myšlenek 9.B

...Polonézu jsem netančil, ale měl jsem malé vystoupení spolu s mamkou a tatškou... Seděli jsme na lavičce, kde jsme pozorovali hvězdy... A teď stojím před dveřmi na generálku. Mám v sobě stres, jak nikdy dřív... Dívá se na nás poloplný sál... Tančím, šlapu si na šaty. No, jak si je mám držet, když mi dají ještě růži... Půlnočko se na jedničku podařilo. Sice nám hudba zlobila, ale všem úsměv vykouzlila...

...Konal se náš ples

a bezdomovec nám tam vlez.

Polonézu jsme zatančili,

boty jsme si protančili.

Rost'a toho nejvíc vyhrál,

na půlnočku to dobře zahrál.

Všichni ten ples chválili,

hvězdy nám tam zářily.

Děkujeme strašně moc,

že jste tam s námi byli celou noc...

...V 18:00 se konala generální zkouška, kam přicházeli už holky v krásných bílých, ale i stříbrných šatech, také kluci v oblecích jako „ženiši“... Začalo to zkouškou nás hvězd, poté následovala polonéza, kam nastoupili na společnou skladbu hvězdy, poté mazurka a waltz s absolventy z minulé deváté třídy... Děkujeme všem, kteří s námi do toho šli! Kéž kdyby to šlo vrátit všechno zpět...Bude nám to všem chybět! Achjo!...Tak už to začalo. Čekáme ve dveřích na náš čas... Aplaus byl slyšet hodně a potom šlo představování a následovala mazurka, walz a valčík a rodičovské sólo...Půlnočko, byla to bomba...Štěstí bylo na mojí straně a vyhrál jsem hodně výher...Za mě ples byl super a dal bych to zase...

Plesík jsme si užili,
a všichni jsme ho přežili.
Všichni jsme to odtančili,
i když jsme to občas pohnojili.

Únava nás nevzala,
užívali jsme si až do rána.
Zábava nás nezklamala,
byla větší, než jsem očekávala.

Srandy bylo hromadu,
i slzy byly v úvahu.
Půlnočko jsme přepálili,
a všechny jsme potěšili.
Nikdo neměl špatný den,
že by nemohl dojít sem.

...Každý věděl, co je síla,
překonat se a nesmět to vzdávat...Nekonečně mnoho vzpomínek, ale jeden jediný den.

Co užili jsme si všichni v dobrém, neřešili nic, jen abychom udělali záklony správně...

...Dámám a pánům to moc slušelo. Byla to pro nás významná událost v roce 2026. Stres byl tak moc velký, že se mi ze strachu třepaly nohy a přeskočila mi žilka v oku...První tanec patřil hvězdám. Nádherným dámám v třpytivých šatech... Potom

patřil tanec významným černobílým párům tohoto večera. Následně přicházely hvězdy na parket, aby vytvořily krásný lotosový květ... Rodiče se slzami v očích tancovali se svými už velkými dětmi... Je to zář, která nevychází z nebe ale z nás...

Je to vesmírný sál, kde každý z nás na chvíli byl král... Je to náš společný svět, jen naposled jako devět let...